

Esther Sancho. Grup de Dones de Lleida

“El feminisme no va en contra de, va a favor de, perquè tots hi guanyem”

Mor Jorge Wagensberg, pare del Museu de la Ciència

Era doctor en física i divulgador científic

Hi ha guerrers que neixen sense armadura

Descobreix-ho a www.ambtucomacasa.com

Ajuda'ns a crear el nou Centre de Neonatologia Avançada Vall d'Hebron.

Col·labora!

#BornToBeExtraordinary

Vall d'Hebron

EL PUNT AVUI

2,50€

Edició de Lleida

DIUMENGE • 4 de març del 2018. Any XLIII. Núm. 14566 - AVUI / Any XL. Núm. 13436 -

La discriminació que no cessa

EN FEMENÍ • Les treballadores continuen tenint els salaris més baixos i les desigualtats freguen a Catalunya el 24 per cent

PER REFLEXIONAR • Set dones expliquen en primera persona la seva experiència i les situacions a què han de fer front

PRESENCIA

Avui amb El Punt Avui

Trencant silencis

La campanya #MeToo ha posat en relleu un tema fins ara tabú, el de l'assetjament sexual a les dones

#CATALUNYALLIBERTAT

La CUP veta la investidura de Jordi Sánchez

Acorda abstenir-se en les dues voltes i deixa sols JxCat i ERC perquè fan una proposta “massa autonomista”

El bloc sobiranista, en minoria sense els vots dels diputats a Bèlgica

Reguant, Boya, Aragonés i Riera, ahir, abans del consell polític de la CUP ■ ANDREU PUIG

Europa - Món

Els italians s'ho juguen a tres bandes

Berlusconi surt com a favorit en unes eleccions amb pronòstic incert

Cultura i Espectacles

Hollywood es prepara per a la gran nit dels Oscar

VIU EL BARÇA COM SI FOSSIS AL CAMP NOU!!

VIU TOT L'ESPORT LLEIDATÀ!

C/ Pius XII, 29, baixos - Lleida - Tel. 973 263 449

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Marina Llansana

Congrés d'homes en un món d'homes

El Mobile World Congress ha envaït la ciutat de Barcelona d'homes durant quatre dies. Dic homes perquè les dones congressistes no arribaven al 25% del total d'assistents, i no és culpa de l'organització de la fira; com passa en tants altres sectors, al món tecnològic hi ha molt poques dones directives.

Dijous torna a ser 8 de març i és inevitable tenir la sensació d'haver perdut un any. En els darrers mesos altres països han avançat en matèria de gènere: a Islàndia han aprovat una llei d'igualtat salarial perquè dones i homes cobrin el mateix sou per fer la mateixa feina, i el govern sanciona les empreses que no compleixin la nova llei. A França, el govern de Macron ha proposat una llei per sancionar l'assetjament sexual en espais públics que entrarà en vigor abans de l'estiu. Són passos endavant, uns més tímids que altres, que demostren

La discriminació de les dones és una realitat de present més palpable que mai

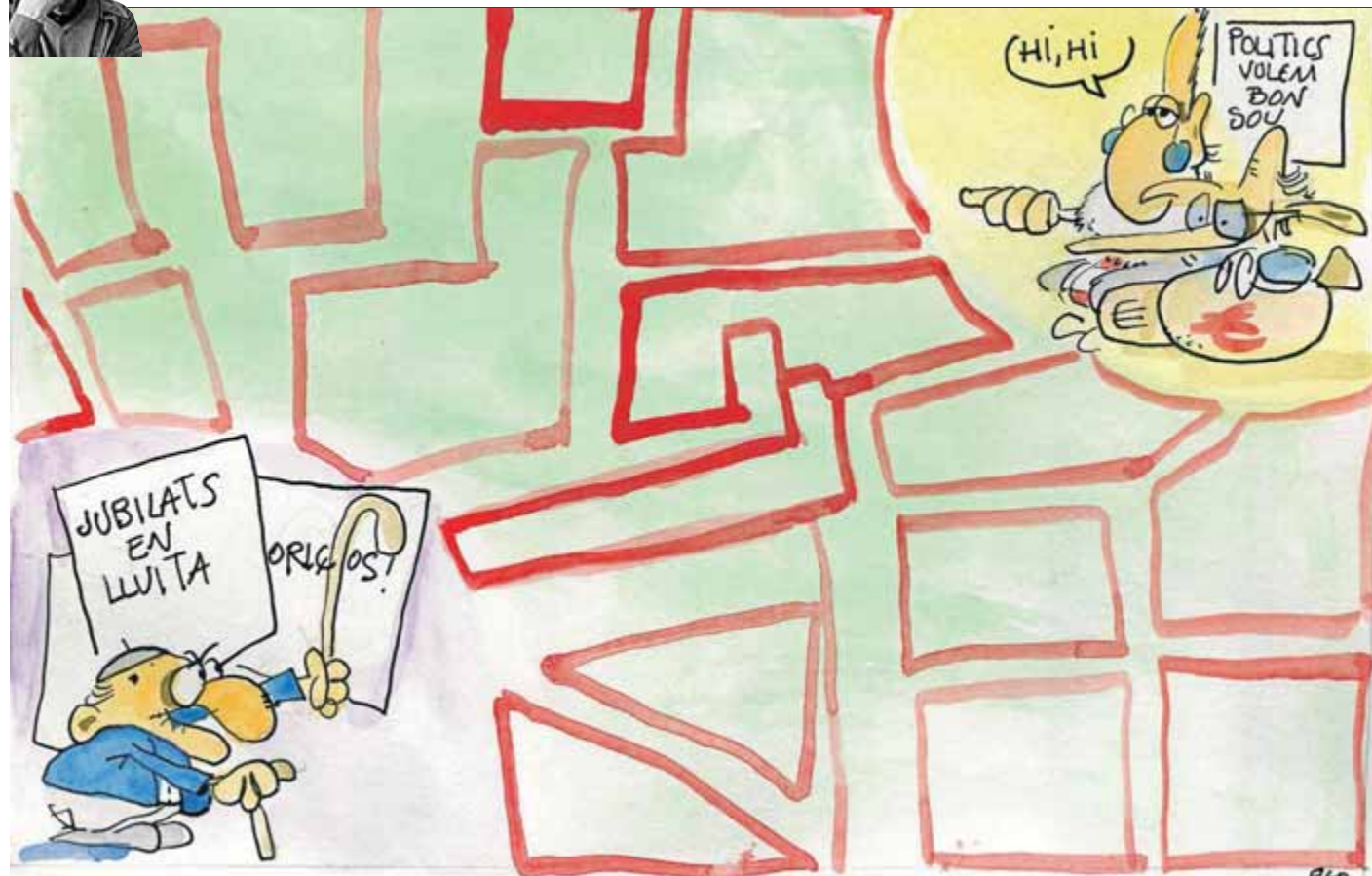
que els governs dels països avançats ja no poden seguir ignorant les desigualtats de gènere i els abusos que pateixen les dones. Mentrestant aquí només arriben males notícies, com les de l'informe "Women in business": *complir o liderar?* fet públic dijous per l'auditora Grant Thornton que revela que les dones ocupen només un 26% dels càrrecs directius a Catalunya, un punt per sota de la mitjana espanyola.

La igualtat de gènere era una de les qüestions que hauria hagut d'abordar-se en la futura República, que havia de ser més igualitària, més social. Però, per ara, la República és un projecte de futur i en canvi la discriminació de les dones és una realitat de present més palpable que mai. Fixeu-vos que ni tan sols les dones represaliades ho han estat en igualtat de condicions. O si no pregunteu-vos si l'empresonament de Meritxell Borràs i Dolors Bassa va tenir la mateixa repercussió social que va tenir l'empresonament dels companys homes. Quan parlem de Soto del Real i d'Estremera hem oblidat massa sovint Alcalá-Meco fins i tot pels qui érem partidaris d'una República que s'havia de bastir sobre el pilar fonamental de la igualtat entre homes i dones.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Governar

Bé, sembla que la proposta de Carles Puigdemont que ahir comentàvem perquè sigui Jordi Sánchez qui presideixi el govern "autonòmic" no ha caigut bé a ERC. Presoner per presoner, els dirigents republicans volen que el president sigui Oriol Junqueras. Que no s'ho tenien parlat? Que no fa més de dos mesos que negocien i dialoguen i celebren la victòria independentista? Que no són tots republicans? Fa uns dies es va dir que el desacord entre els uns i els altres radicava en quina de les dues forces havia de dirigir o controlar Catalunya Ràdio i TV3. Primer no m'ho vaig voler creure. Em vaig pensar que era una insídia dels "unionistes" per desprestigiar els adversaris. Com es podia discutir sobre la direcció d'una ràdio i d'una televisió amb els problemes monumentals que tenim plantejats, que tenim, com els agrada dir, "sobre la taula"? Les taules no donen l'abast. S'hi han posat tantes coses a sobre que els pilons no deixen veure qui hi ha a l'altre cantó i deu ser per això que els reunits al voltant no s'entenen. Després de les taules hi ha els "escena-

“ Formar govern no serà fàcil per la pressió de Madrid, però és urgent

ris”. Tot són "escenaris". Fins i tot n'hi ha "sobre la taula". Els símls són perillosos: comences parlant d'"escenaris" i acabes fent comèdia o fent tragèdia o que te les facin fer. Barallar-se per dirigir una ràdio: que és que tenen els uns i els altres veus i freqüències modulades diferents? Que no diuen ells mateixos que els professionals dels mitjans públics tenen llibertat de càtedra, i s'ofenen quan els acusen d'estar teledirigits? Endrecem les taules i fora comèdia, que ens havien dit que la república en construcció estaria neta de manies i de tics antics i seria l'admiració del món, *el asombro de Damasco*.

Formar govern no serà ràpid, si s'han de superar les reserves que l'Estat posarà a Jordi Sánchez, a Oriol Junqueras i a tots els presos i encausats que seguiran, però formar govern és urgent. Primer, perquè l'Estat compleixi el compromís de retirar l'article 155 paralitzant. No és que jo cregui que l'Estat, que li ha agafat afició, l'arribi a retirar mai del tot, però és millor alleugerir-nos del seu pes que tenir-lo tot a sobre. Després, per administrar la cosa pública pensant en tothom i recuperar les estructures –d'estat o no– que hem perdut. I encara després, si molt m'amoïnen, perquè el govern de Rajoy governi també. Amb el pretext del "problema catalán" que l'ocupa tot el dia està còmodament paralitzat mentre pels carrers, per exemple, els jubilats es manifesten pel manteniment de les pensions. Si el "problema catalán" es refredés, encara podria ser que la gent posés el focus en la corrupció i la iniquitat del PP i fes caure Rajoy. El camí quedaria molt desbrossat. No sé si Puigdemont i Junqueras tenen sobre la taula aquest escenari. Governar té tots els avantatges.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
Centraleta Girona: 972 18 64 00
Centraleta Barcelona: 93 227 66 00
Atenció al client: 972 18 64 80
Redacció Girona: Güell, 68. 17005
Redacció Barcelona: Diputació, 284, 4t. 08009

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Jordi Grau (Girona), Pepa Masó i Joan Rueda (Informació general), Miquel Riera (Presència i Cultura), Xevi Sala (Europa-Món), Ramon Roca (L'Econòmic), Lluís Martínez (coordinació amb El Punt Avui Televisió), Ferran Espada (Local). Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Pilar Esteban (Europa-Món), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Jaume Vidal (Cultura), David Castillo (Suplement Cultura), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jordi Molins (Disseny), Montse Martínez (Apunts), Carme Torns (Documentació), Susanna Oliveira (Barçakids), Marcela Topor (Catalonia Today), Jaume Batchellí (Producció), Montse Oliva (delegada a Madrid), Pere Gorgoll (Necrològiques), Antoni Dalmau, Tura Soler, Xavier Castillón i Anna Puig (Comarques Gironines), Mercè Ribé (Camp i Ebre), Joan Poyano (Lleida), David Brugué (Catalunya Central), Ricard Palou (Maresme).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara. Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/ni63aw>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

La CUP nostra de cada dia

El 13 gener del 2016, quan la CUP bloquejava la investidura d'Artur Mas com a president de la Generalitat, l'aleshores president de l'ANC, Jordi Sánchez, va fer una piulada contundent: "A tothom que va confiar en l'ANC quan vam demanar el vot a qualsevol opció independentista el 27-S i avui us sentiu enganyats, us demano perdó." No va ser l'única. L'aleshores presidenta del Parlament, Carme Forcadell, tampoc va fer curt: "Em vaig equivocar i molt amb la CUP", va piular, i hi va afegir: "Sempre vaig pensar que al final la CUP ajudaria a fer realitat el mandat democràtic del 27-S. No ha sigut així." Doncs ja ho veuen. Dos anys després, la CUP va passar a fer factura a Jordi Sánchez i va anunciar que no tindrà el seu suport per ser investit president de la Generalitat si Roger Torrent finalment el proposa després de la renúncia "provisional" de Carles Puigdemont. Comença a te-

“La CUP no ha perdonat a Jordi Sánchez el ‘pressing’ que li va fer i, dos anys després, li passa factura. Però ens en passa a tots

nir sentit, aquest "provisionalment" de Puigdemont. Perquè ja hi tornem a ser. Buf. Quin cansament. Quin cansament, senyors meus, i quin *déjà vu*. És cansat, això de ser independentista. Suposo que la CUP troba Sánchez massa poc *cupaire* (ai las!) i ja hi tornem a ser. Hi té tot el dret, la CUP nostra de cada dia, a fer de CUP en el

minut 90 de partit. I ERC, a posar-s'hi de perfil, com si no anés amb ells. Només faltaria. I l'estadística diu que sempre ho hem acabat desencallant. Però ai, senyors meus, quin cansament. Que fàcil que és ser unionista i que complicat que és això de ser independentista. A principi de setmana, quan l'ANC va convocar una manifestació per a diumenge vinent, vaig pensar que es precipitaven. Ara no. Perquè l'han convocat "per exigir que es compleixi el que els partits van prometre en les eleccions del 21-D: recuperar el govern legítim i desplegar la República", però també, i ara ho entenc, per denunciar "el deplorable espectacle de les darreres setmanes entre els partits". Acostumats com estàvem a anar a manifestacions a favor, potser aquesta serà la primera que es farà en contra. En contra de l'espectacle de les darreres setmanes entre els partits. Hi anirà.

EDITORIAL

Eleccions a Itàlia amb incertesa

Itàlia afronta avui unes eleccions generals amb una sensació de total incertesa després que cap força política sembli capaç de superar la barrera del 40% dels vots necessaris per poder governar tota sola. La manca d'un govern amb el suport necessari per tirar endavant, un fet prou comú a Itàlia els últims anys, sembla que tornarà a ser la tònica després dels comicis d'aquest diumenge.

Unes eleccions marcades pel sorprenent retorn de l'ex-primer ministre Silvio Berlusconi, que, al capdavant del seu partit, Forza Italia, lidera una coalició de forces de dreta i d'extrema dreta, amb la Lliga Nord i els Germans d'Itàlia, que és favorita en les enquestes, però que difícilment superarà el llistó que li permetria governar en solitari. Berlusconi, però, que ha rebut la benedicció de la UE, com a mal menor en vista dels populistes del Moviment 5 Estrelles, es veurà abocat segurament a pactar amb la socialdemocràcia del també ex-primer ministre Matteo Renzi, amb un partit en clara davallada i que no surt del pou després de la derrota en el referèndum sobre la reforma constitucional del 2016.

Tot plegat, un panorama gens engrescador per als votants italians que, a part del minoritari partit de l'ex-comissària europea Emma Bonino, tampoc tenen al davant cap opció clarament d'esquerres, després de la pràctica desaparició del fa uns anys tot poderós PCI. L'abstenció, amb aquesta situació, es preveu que serà una opció per a molts votants, indiferents a la decisió general de la majoria, i impotents pel més que previsible retorn al poder –que no al govern, perquè està inhabilitat– de Berlusconi, que tot i els escàndols per màfia i corrupció sembla estar més viu que mai.

De reüll

Montse Oliva Vilà

Una gran lliçó de vida

Cansats d'escoltar la cançó oficial de l'Espanya va bien versió Mariano Rajoy, jubilats d'arreu de l'Estat han decidit que ja n'hi ha prou, de riure's a la cara dels que, aparentment, no tenen armes per defensar-se. Doncs sí que les tenen: han descobert el carrer i la força de posar la por al cos als partits amb l'amenaça de retirar-los la confiança a les urnes. "Què puc comprar amb 1 euro? Avui en dia ni una dotzena d'ous (al mes)!" Al PP i a Cs, còmplices de la paràlisi parlamentària sobre tot allò que pugui implicar més despesa en els comptes de l'Estat,

Amb les seves protestes, els jubilats han mostrat el camí als joves

fins ara els havia anat força bé el procés. Tapava qualsevol debat social i ocupava tot l'espai als mitjans. Però tot va ser comprovar la "presa de pèl" del 0,25% d'augment de les pensions perquè la gent gran decidís mobilitzar-se. I de quina manera! Els jubilats han donat una lliçó de vida als més joves: asseguts

al sofà de casa i contemplant les musaranyes no s'aconsegueix res. I és per això que han fet una crida als seus nets perquè s'uneixin a la seva protesta i els acompanyin al carrer. La misèria de moltes de les pensions d'avui és l'avantsala de la seva desaparició a mitjà termini. I només cal veure que la primera reacció de la dreta ha estat recomanar-los que no badin com els seus avis i comencin a pagar-se un pla de jubilació. Però que no s'enganyin el PP o el PSOE, bona part dels que protesten són votants seus. I el que pot passar és que l'únic dia que es quedin a casa sigui el dia de les eleccions.

Les cares de la notícia

EMPRESÀRIA

Iolanda Piedra

Desigualtat d'oportunitats

El model patriarcal encara arrelat manté les dones en una situació de discriminació en molts àmbits. La desigualtat d'oportunitats laborals i la bretxa salarial en són exemples i ho expliquem avui àmpliament en aquest diari. L'empresària Iolanda Piedra és una de les dones protagonistes.

RAPER

Pablo Hasél

Obsessió judicial

La justícia espanyola continua la seva ofensiva contra la llibertat d'expressió a través de la música. Si fa uns dies va ser condemnat el raper Valtonyc, ara ha estat el torn del lleidatà Hasél. Si es buscava la coacció i la censura, l'efecte ha estat tot el contrari: ara la seva música s'escolta arreu.

DIPUTADA DE CIUTADANS

Lorena Roldán

La mateixa cantarella

L'opció que Jordi Sánchez sigui investit president de la Generalitat continua causant coïssor entre els partits unionistes. Ciutadans sosté que l'objectiu és "estirar el xiclet del procés". No entenen que Sánchez té tota la legitimitat per ser investit, com qualsevol altre diputat del Parlament.

Tal dia
com
avui fa...

1 any El referèndum
El Consell de Garanties Estatutàries blindava la partida econòmica per organitzar el referèndum, però tomba la disposició que el preveia.

10 anys Debat amb batussa
Rajoy utilitza la llengua per burxar Zapatero. CiU, ERC i ICV no poden assistir al debat electoral tot i el recurs al Tribunal Suprem.

20 anys Aposta per Kosova
La UE aposta per una "autonomia plena" de Kosova en una Sèrbia unida. Alemanya i França tornen a l'enfrontament de la guerra de Bòsnia.

Full de ruta

Joan Rueda

'Quo vadis', Terrassa?

Terrassa és, demogràficament, la tercera ciutat de Catalunya, en haver superat Badalona. Les darreres dades de l'Idescat situen la cocapital del Vallès Occidental en els 216.428 habitants, mentre que Badalona es queda en els 215.848. Aquest fet irrefutable el va aprofitar l'entitat ANA (Àgora Nova Ègara) per organitzar, ahir, una de les seves trobades per debatre si aquesta situació en el pòdium també la té en qualitat de vida. Amb quatre ponents de prestigi reconegut, com són l'escriptor i periodista Vicenç Villatoro; la presidenta de la Fundació Comerç Ciutadà, Maria Costa; la directora general de l'Escodi, Núria Beltran, i el demògraf i consultor ambiental Ramon Arribas, el debat va deixar clar que, tot i algunes mancances, la ciutat ha millorat en els darrers anys, "s'ha recosit", en paraules de Villatoro, referint-se a la desaparició de les línies de tren de Renfe i els FGC que la creuaven o al torrent de Vallparadís convertit en parc

Terrassa és la tercera ciutat del país, però no té cap model per a la ciutat del futur

urbà. En la mateixa línia, Beltran va assegurar que "el concepte de ciutat" ha millorat en la ment dels terrassencs des dels Jocs Olímpics, i Costa, que està orgullosa del nivell dels serveis, com ara el comerç.

Però hi va haver un altre element que va generar prou consens entre els ponents: la manca de projecte de futur. I de lideratges. Polítics només? No. Beltran ho va resumir en un "tenim el què, Terrassa és una ciutat generadora de riquesa, però hem de decidir el com", mentre Arribas va ser el més crític: "No hi ha cap projecte polític per al segle XXI; s'ha de mirar cap al futur amb els ulls d'ara, no amb els dels Jocs Olímpics." Costa va coincidir: "Som la ciutat dels plans, sí, però sense cap model de ciutat." La manca de model en els darrers anys és una obvietat, cosa que fa que Terrassa, mentre guanya en habitatges perquè té sol i, per tant, un habitatge més barat que la resta de l'àrea metropolitana, perd oportunitats. Especialització, reclama Villatoro. I "audàcia amb sentit crític", reblava Arribas. Doncs això. Més val seguir un camí equivocacat que no seguir-ne cap per por d'errar-lo.

Tribuna

Joan de Torres, Josep M. Dedéu, Roberto Mora i Xavier Ferrer. Arquitectes per la República de l'ANC

Els arquitectes ens plantem

Els arquitectes també ens plantem. Essent fidels al mandat de l'1 d'octubre, entenem que ens hem de desvincular del Consejo Superior de Colegios de Arquitectos de España (CSCAE) com a acte de sobirania i de dignitat, tant personal com professional. No volem seguir formant part d'una corporació que té el seu origen en un Real Decreto de 1929, en plena dictadura de Primo de Rivera, i que no ens representa ni ens respecta. De fet, estem vinculats a un *consejo* que ens obliga a acatar i complir els acords adoptats en les seves assemblees, tot i que aquests van en contra dels nostres propis interessos. Un *consejo* que determina i condiona la forma amb què el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC) es relaciona amb el món. També ens obliga a contribuir, amb les nostres quotes col·legials, al seu sosteniment: un fet que no deixa de ser una altra forma d'espòli.

EN CONSEQÜÈNCIA I EN SINTONIA amb els companys de Psicòlegs per la República, ens agradaria que la junta actual del COAC no hagués de tornar a abonar cap més quota al CSCAE i alhora pogués deixar de for-

mar-ne part. Per aquest motiu, des d'Arquitectes per la República fem una crida pública a tots els arquitectes col·legiats del país a definir-se en un tema que, com a professionals, ens afecta i ens interpel·la. Tal com vam fer en el seu moment, durant la campanya del referèndum d'autodeterminació de Catalunya, quan vam recollir prop de 350 adhesions amb el *Manifest d'Arquitectes pel Sí*. Perquè, com va dir Joan Fuster, tota política que no fem nosaltres serà feta contra nosaltres.

UN COP PROCLAMADA LA INDEPENDÈNCIA, construïm la República Catalana. Els ar-

quitectes, com els psicòlegs i altres col·lectius professionals d'aquest país, hem estat, estem i estarem sempre al servei del poble de Catalunya i de les seves institucions.

PER AIXÒ, DES D'ARQUITECTES per la República treballarem perquè el COAC esdevingui un actor clau en la seva construcció, com també ho fou en altres moments de la nostra història. Volem que el nostre sigui un col·legi inclusiu i participatiu, obert i sense peatges, i implicat, des del moment zero, en el debat i el procés constituent republicà. És a dir, un col·legi sobirà i independent de l'Estat espanyol i alhora, seguint el model nòrdic i britànic, d'adscripció voluntària. D'aquesta manera no tornarem a estar obligats, per llei, a mantenir-nos neutrals i, en conseqüència, a renunciar a una de les principals funcions del col·legi: donar suport a les demandes de la societat civil envers la professió com també són la lluita per la democràcia, la justícia i la llibertat del nostre país. En aquest sentit, les eleccions al COAC del proper mes de maig ens han de servir per començar a posar fil a l'agulla.

“Volem un col·legi sobirà i independent de l'Estat espanyol”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Altres déus

■ No acabo d'entendre l'eufòria del tot acrítica davant la fira mundial de mòbils. Tot sigui pels diners, ens diuen. És clar que en un món on les xifres i l'economia (capitalista) tenen la darrera paraula, això deu tenir la seva importància. No podem anar contra el progrés, ens repeteixen. Sí, tot ha de ser com més intel·ligent millor, amb ginyos cada vegada més ràpids. Però això sí, han de tenir una durada curta, ja que ens esperen a la cantonada nous models, més bonics, més veloços; és, de fet, una lluita contra el temps i... contra la mesura. Els ideals de bellesa també queden capgirats, l'emoció dura ben poc. En canvi, no se sol parlar gaire d'ètica tecnològica. Cerquem, sembla, només allò que és útil, no sempre vetllant per les necessitats reals de l'ésser humà.

Ara, un mòbil pot ser un déu. Abans, a Déu se'l podia portar

al cor, si eres creient. Ara se'l porta a la butxaca, gairebé les 24 hores del dia. És una mena de protecció, també pot ser una obsessió. El vassallatge d'alguns a una certa tecnologia i al guany econòmic immediat no difereix gaire de la submissió d'altres a determinats símbols. Com el rei, al cap i a la fi un ciutadà més d'aquest país, que tant s'omple la boca d'igualtat, però no tant d'ètica i de compassió.

DAVID SERRADOR BALLESTER
Vic (Osona)

Cinisme de Millo

■ Quan estàs a sou d'un partit, sigui el que sigui, no hauries de perdre la dignitat ni actuar com un vulgar mercenari. El Sr. Millo, el representant del govern del 155, hauria de tenir una mica de vergonya, no dic molta vergonya, perquè això segons qui, no sap el que és. Dir que "tècnicament" l'1-O no hi va haver càrregues policials

és no tan sols mentir, sinó riure's de tots els que vam anar a votar i vam veure com la Policia Nacional apallissava brutalment la gent que pacíficament volíem votar i protegíem els col·legis sense cap tipus de violència perquè aquests energúmens no ens robessin les urnes. El que va passar no té marxa enrere en les nostres aspiracions de ser un poble lliure. De fet, tot i el 155, el discurs amenaçador d'un rei al servei del partit més corrupte d'Europa; de tota la violència que exercixen sobre Catalunya, dels presos polítics, del exiliats... per molt que el Sr. Millo negui l'evidència, no se'n sortiran. Hem resistit mil anys i ni vostès utilitzant tota la força que els dona no la intel·ligència, sinó la intransigència, aconseguiran aturar-nos. Serem lliures perquè tenim el que a vostès els fa tanta por: la dignitat com a poble!

ROSAMARIA CENDRÓS
Barcelona

Les pensions

■ La gran preocupació de tots són les pensions. L'augment de l'esperança de vida i la caiguda de la natalitat han provocat que la piràmide poblacional s'estigui invertint. La població major de 65 anys a les properes dècades passarà de 7 a 15 milions. Cada vegada hi ha menys persones en edat de treballar que han de suportar més pensionistes; els treballadors hauran de fer un esforç doble: finançar les pensions de la gent gran i estalviar perquè el seu nivell de vida no es desplomi amb la jubilació. Els pensionistes van ser els qui millor van trampear la crisi amb les seves prestacions a la SS; molts van ser el suport de les seves llars. Si no hi ha una reforma del sistema de pensions que garanteixi que la prestació creixi en línia amb el salari mitjà, la pobresa es generalitzarà.

CRISTINA CASALS MASSÓ
Esplugues de Llobregat (Baix Llob.)

La frase del dia

“No negociarem autonomisme, ni legalitat espanyola, ni mesures socials que no tinguin contingut efectiu”

Vidal Aragonés, DIPUTAT DE LA CUP

Tribuna

Josep Maria Solé i Sabaté. Catedràtic d'història contemporània de la UAB

PP, ressentiment i arma política

Un demòcrata sap que des de la nit dels temps la política s'ha de fer amb el cap clar i el cor fred. Que en darrera instància es defensen legítims interessos. Siguin ideològics, polítics, econòmics, socials o culturals, fins i tot espirituals. Interessos que com més honestos i dignes millor. Interessos que han de ser diàfans, transparents. Tots ells apropen votants i és el nus que lliga i enforteix, o afebleix, els partits polítics.

NO ÉS BO FER POLÍTICA des de les emocions, encara que siguin les emocions el que ens dona la nostra identitat política. Caràcter i punt precís que no sempre és el mateix, raó per la qual en política tot canvia i evoluciona. Per això uns votants varien d'opció d'una convocatòria a una altra. Tothom té dret al canvi polític i electoral. Així podem veure un nacionalista català del franquisme ara esdevingut un exaltat unitarista o un fervent espanyolista d'ahir convertit en el present en un ferm sobiranista català, un excomunista junt amb l'extrema dreta o un socialista activista del capitalisme, i així un llarg etcètera. Si assenyaléssim noms, en tota direcció i conceptes ens enduríem una sorpresa extraordinària.

HI HA, PERÒ, UNS AXIOMES BÀSICS per a qualsevol persona que es defineixi com a demòcrata, això és, la llibertat, la separació de poders, la justícia, la pau, la igualtat de gèneres, el lluitar per un món més equilibrat amb la societat i amb la natura.

ARA CATALUNYA ESTÀ EN UN ATZUCAC, entre la realitat dels resultats electorals amb el triomf de les candidatures independentistes i la realitat de la força. L'Estat espanyol i el 155. La no separació de poders, la Guàrdia Civil i la policia davant la voluntat guanyadora de la gent.

S'HA D'ESCOLLIR ENTRE ELS SOMNIS polítics que per raó dels vots són legítims i a l'abast de la mà o el que és possible davant la violència, sòrdida i ruda del PP i els seus aliats. Un d'ells, el PSOE es desmarca darrerament amb petits gestos vergonyosos després d'haver estat l'escolanet col·laboracionista necessari.

HEM AVANÇAT MOLT en el procés sobiranista, més que en anys i anys d'autonomisme, no podem tirar enrere, no hi ha retorn polític, hem de fer-nos de nou forts des de les institucions catalanes per poder seguir conservant el guanyat, i créixer en tot el que sigui possible. L'objectiu no s'abandona per fer una estratègia realista. Ara forçosament s'ha de ser realista. Ens cal un govern per poder tenir relat, des de la construcció, la veritat, la il·lusió i l'esperança d'enfortiment i consolidació del que vam votar l'1-0.

“De cap de les maneres podem deixar que qui menteix, calumnia o incita cap a l'odi s'aprofiti de la nostra divisió interna

ENFRONTAT ALS VALORS DEMOCRÀTICS majoritaris del poble català només hi ha ressentiment social, cultural i polític. De cap de les maneres podem deixar que qui menteix, calumnia o incita cap a l'odi s'aprofiti de la nostra divisió interna. El ressentiment pel seu fracàs electoral, polític, social i cultural a Catalunya i en el context europeu l'han convertit—manipulant la població amb uns *media* servils— en autoritarisme, censura i repressió. Han tibats tant la corda que s'està trencant. Els avisos arriben del *Times* o de l'ONU.

HEM DE PRESERVAR PUIGDEMONT refugiat polític a l'exili. Ha de tenir pes polític a l'exterior, en tot el que es pugui en el govern *de facto* a l'interior. Necessitem la quadratura del cercle. És a dir, fer tangibles els resultats electorals, fugir de la repressió de l'Estat, fer govern efectiu i actuar en present i futur.

CATALUNYA ÉS SENY I RAUXA, de grans pactes i grans enfrontaments interns, d'heroicitats i mediocritat política. Ara és el moment de prendre decisions fermes. Consensuades. D'enfortir els fonaments de tot el fins ara aconseguit. La proposta política catalana de futur, el voler crear riquesa, el sortir de la corrupció sistemàtica espanyola, el rebuig a una monarquia que incita a la pobresa trucant a empreses per canvis de domiciliació social o encara el suport a la violència contra gent pacífica, només té una resposta possible. Respondre al ressentiment i hostilitat amb intel·ligència. Amb una proposta continuada de diàleg, d'obrir les mans als qui els han votat per fer-los sortir de l'error de donar suport a un Estat erroni i fracassat.

CATALUNYA SERÀ ESPIRITUALMENT més rica si a l'odi i el ressentiment respon ignorant-lo i amb propostes polítiques legitimades pels vots democràtics.

De set en set

Matthew Tree

Peus d'argila

Un aspecte poc comentat de la violència verbal exercida pel rei espanyol en el seu discurs del 3-0 és l'impacte que va tenir a l'estranger, on l'esmentada diatriba va ser àmpliament difosa, sobretot en aquells països que també tenen una monarquia constitucional. La meua tia nonagenària, que sap tantes coses de Catalunya com jo de Djibouti, va trobar el to del Borbó “horrorós” (li va fer por i tot). Els holandesos encara parlen del discurs amb cares incrèdules. I així arreu del continent.

Sovint s'oblida que els orígens de totes les monarquies, l'espanyola inclosa, rau en les festes agrícoles que

A la meua tia, que no sap res de Catalunya, li va fer por el discurs de Felipe VI del 3-0

es van començar a celebrar fa uns 8.000 anys, supervisades per uns bruixots a qui s'atribuïen poders divins que, suposadament, garantirien que les collites fossin bones. A aquests bruixots, se'ls anava conferint cada cop més poders polítics fins que, amb el pas del temps, es convertien en autèntics monarques que regnaven per “dret diví”. Tot i que els reis actuals solen ser purament simbòlics, el d'Espanya encara gaudeix, fins a un cert punt, de la mena de protecció completa acordada als seus predecessors pseudoreligiosos: l'article 54.3 de la mateixa Constitució diu: “La persona del rei és inviolable i no està subjecta a cap responsabilitat.” En visitar el MWC fa una setmana, però, Felipe VI es devia adonar que molts catalans el consideraven ben responsable del seu discurs imperdonable i que la seva inviolabilitat s'havia fet miques. Per sempre més.

Sísif

Jordi Soler

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els exdiputats de la CUP Julià de Jòdar i Eulàlia Reguant amb la diputada Natàlia Sánchez, en un recés del consell polític de la formació, ahir, a la seu nacional de Barcelona ■ ANDREU PUIG

La CUP repta JxCat i ERC a invertir Sánchez ells sols

■ La seva abstenció obliga les dues formacions a fer una proposta de xoc contra l'Estat o a recórrer als vots de Puigdemont i Comín ■ JxCat i ERC discrepen sobre com invertir sense el vot de la CUP

Xavier Miró
BARCELONA

La CUP no invertirà Jordi Sánchez perquè la proposta conjunta que els fan Junts per Catalunya (JxCat) i ERC suposa la "submissió total" a la legalitat espanyola i cap salt endavant en polítiques socials. Aquesta és la diagnosi que va portar ahir el consell polític de la CUP a decidir que els seus quatre diputats s'abstindran en el cas que no canviï la proposta de govern que els fan els altres partits independentistes.

En la situació actual, JxCat i ERC no tenen prou vots per tirar endavant la investidura perquè Puigdemont i Comín mantenen l'escó però no poden delegar el vot -64 vots de JxCat i ERC contra 65 de Cs, PSC, Catalunya en Co-

mú i PP-. Aquí és on furga la ferida la decisió presa ahir per la CUP. Amb els vots de Puigdemont i Comín sí que es garanteix la majoria per invertir -66 contra 65-, però JxCat o ERC han de fer un pas en què tornen a discrepar. O bé Puigdemont i Comín renuncien a l'escó i es garanteix la majoria amb el vot dels diputats que els rellevin, o bé el president del Parlament desacata el Tribunal Constitucional i els valida el vot -és impossible que el jutge Llarena els permeti votar sense que es presentin davant d'ell per empresonar-los.

La CUP justifica la seva decisió perquè considera que votar sí en les condicions ofertes seria tant com renunciar al seu projecte polític i "als anhels expressats l'1-O" pels ciutadans que van anar a vo-

Les frases

“Estem disposats a fer sacrificis, però per superar la legalitat espanyola. No negociarem autonomisme”

“Dir sí suposaria renunciar al nostre projecte polític i als anhels expressats pels ciutadans en el referèndum de l'1-O”

“Amb la nostra abstenció, els dos vots de Puigdemont i Comín permeten constituir govern”
Vidal Aragonès
DIPUTAT DE LA CUP

JxCat no vol que deixin l'escó i ERC no veu el vot telemàtic

La manera de desencallar la situació fa reaparèixer les discrepàncies entre JxCat i ERC. Només coincideixen a no descartar encara fer una altra proposta a la CUP. “Som partidaris de fer govern i ara veurem què”, apuntaven fonts republicanes, mentre des del grup de Puigdemont no es descartava res. Però si les direccions de JxCat i ERC no volen cedir a l'exigència de la

CUP, el desbloqueig s'albira igualment difícil. El grup parlamentari del president afirma que no acceptarà “en cap cas” que Puigdemont i Comín hagin de renunciar a l'escó, una possibilitat que ERC sí que preveu. Per contra, mentre que JxCat es planteja que Puigdemont i el conseller cessat puguin votar per delegació si ho accepta el president del Parlament desobeint el

TC, ERC considera que el vot telemàtic és una opció que ja es va descartar per inviable quan es volia invertir Puigdemont. La CUP advertia ahir que JxCat i ERC no necessiten els seus vots per formar govern i que poden fer valdre “el dret a votar” de Puigdemont i Comín. Per a Aragonès, “si es fa d'una altra manera s'assumeix el marc autonòmic i la repressió del TC”.

tar, en paraules del diputat Vidal Aragonès. A més de la “submissió total” a la legalitat espanyola, la CUP considera que la proposta de JxCat i ERC “no afronta el patiment que viuen dia a dia les classes populars”. El diputat va expressar la posició amb la frase “Ni 155 ni 135 ni autonomisme”, i va assegurar que la proposta que els han presentat representa “quatre anys de pràctiques polítiques i gestió limitades per la legalitat espanyola”.

La CUP deixa clar que la negativa no és a Jordi Sánchez, sinó al que JxCat i ERC plantegen fer al govern de Catalunya i com a sortida a Brussel·les. Així, defensa que les negatives de la CUP han ajudat a avançar, tant el no a Mas com el no als pressupostos que, segons Aragonès, va fer possible el referèndum d'autodeterminació: “Si hi ha un mandat democràtic de l'1-O és la legalitat republicana, no l'espanyola.” Els anticapitalistes avancen que no negociaran cap altra proposta “autonomista” ni mesures socials “sense efectivitat” i reivindiquen que no hi ha altre camí que “la mobilització popular i l'autoorganització” per plantar cara a la repressió. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Puigdemont: "Felip VI es va posar un vestit civil però va fer un discurs militar"

Retreu, a 'The Guardian', que el govern de Rajoy va obrar de mala fe amb un diàleg inexistent ■ El PSC i Ciutadans carreguen pel "fals" pas que fa el president

Redacció
BARCELONA

Carles Puigdemont va concedir una entrevista que ahir publicava el diari britànic *The Guardian* en què carregava amb duresa pel paper que va fer el rei espanyol, Felip VI, el dia 3 d'octubre després de la situació que s'havia produït a Catalunya en el referèndum, dos dies abans. "El seu pare es va posar un uniforme militar i va fer un discurs civil. Aquest rei es va posar un vestit civil però va fer un discurs militar. Una república no necessita un rei", va declarar. Però els retrets no van ser només per l'actuació de la monarquia, sinó també per la mala fe del govern de Mariano Rajoy. En aquest sentit, va reiterar l'error de no haver proclamat la república el 10 d'octubre per prioritzar un diàleg promès amb el govern espanyol que mai va arribar. El president reconeix que "l'Estat va dir que si no votàvem per la independència [immediatament] iniciaria un diàleg", i assegura: "Diversos diplomàtics [d'altres països] em van dir que encoratjarien un procés de diàleg. Aquesta va ser una declaració enganyosa de l'Estat, però

Puigdemont i Comin, en una de les atencions als mitjans que han fet en l'exili ■ AFP

Reaccions que no paren per a la investidura

El primer secretari del PSC, Miquel Iceta, va qualificar de "fals" el "pas al costat" de Puigdemont, perquè creu que pretén seguir a través d'institucions "paral·leles" a Bèlgica, i en la seva intervenció davant el consell nacional del partit va avisar que la candidatura del número 2 de JxCat, Jordi Sánchez, és "in-

viable" perquè està empresonat. Per la seva banda, Ciutadans considerava ahir que la candidatura de Sánchez és "una estratègia per seguir amb l'embolic" i la diputada Lorena Roldán deia que així els sobiranistes "només volen allargar el ciclet del procés". Per la seva banda, Alfred Bosch (ERC) considerava, en

conèixer l'abstenció dels cupaires: "S'haurà de tornar a parlar i veure què demana la CUP, i sobre la base del que demani, tornar a parlar per veure si podem corregir l'oferta de manera que tots ens puguem posar d'acord." Bosch va demanar a la CUP que pensin en la necessitat de posar fi al 155.

només ho vaig saber després", clou.

Sobre el seu exili, admet la duresa de la situació però l'accepta: "He de continuar la lluita en les millors condicions. Necessito te-

nir llibertat de paraula i de moviment. Això no és possible a Espanya. Estic psicològicament preparat per a la presó, però vull seguir lluitant per Catalunya." En relació amb el Consell de la

República, Puigdemont assegura que "és com un govern a l'exili". "No està a l'ombra. Ha d'actuar sense els problemes de la justícia o la policia espanyola", explica. ■

Montse Venturós, acompanyada de Benet Salellas, abandonant els jutjats de Berga el novembre del 2016 ■ AFP

El fiscal vol ara la inhabilitació de Venturós

L'alcalde de Berga no va despenjar l'estelada de l'ajuntament

Redacció
BERGA

La fiscalia ha demanat la inhabilitació de l'alcalde de Berga, Montse Venturós, per no haver tret l'estelada del balcó de l'ajuntament en les eleccions que es van celebrar el 27 de setembre del 2015 i el 20 de desembre del mateix any. A més, sol·licita una multa de 540 euros. Venturós està investigada per dos presumptes delictes electorals per aquests fets, però es va negar a declarar davant del jutge de Berga, apel·lant a la desobediència. Se la responsabilitza d'haver desobeït les instruccions de la Jun-

ta Electoral, que ja havia advertit que no es podia penjar l'estelada al consistori, en entendre que es demana el vot per una opció política concreta. Justament el fet que no es presentés als jutjats dos cops va provocar que es decretés la seva detenció, un fet que va generar un moviment ciutadà de suport a l'alcalde de la CUP. També se l'ha citat per haver facilitat els espais per celebrar el referèndum. L'alcalde berguedana ha recalcat diverses ocasions que Catalunya "no està supeditada als tribunals espanyols" davant citacions "estrictament polítiques". ■

8A CURSA DE MUNTANYA LA CELLERA DE TER 15 D ABRIL

puigdefrou EXHAUST

17km/1200+
marxa 9km
cursa infantil 500m

Per a més informació i inscripcions:
www.exhaust/lacelleradeter.cat
correu: puigdefrouexhaust@gmail.com

@celleraexhaust /puigdefrou.exhaust puigdefrouexhaust

Ajuntament de la Cellera de Ter

VIII PUIGDEFROU EXHAUST 2018 LA CELLERA DE TER

El dia de la cursa és el **15 d'abril**. Carrera a través del cim de Puigdefrou i que domina la vall de La Cellera. Una cursa amb nous recorreguts per a la distància de 17 km/1.200+, la marxa de 9 km i una cursa infantil.

Les inscripcions es poden fer a:
exhaust.lacelleradeter.cat

No hi falteu !

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El rap de la mobilització

PROTESTA • Pablo Hasél, Valtoryc i Elgio, condemnats a presó per les lletres de les cançons, criden a prendre els carrers per no perdre llibertats **RISC** • Alerten que, si no, la repressió de l'Estat anirà a més

Jordi Alemany
SABADELL

El casal de Can Capablanca de Sabadell va quedar petit ahir a la tarda per escoltar els rapers condemnats a presó pel contingut de les seves lletres: el lleidatà Pablo Hasél, el mallorquí Valtoryc i el sabadellenc Alex Nicoalev, conegut artísticament per Elgio. Els tres van coincidir a emfatitzar primer davant de les càmeres dels mitjans i després durant una taula rodona organitzada per Alerta Solidària i el Grup de Suport a Elgio, que més important que les mostres de suport que estan rebent és que la gent protesti, però no només per les xarxes socials, "sinó mobilitzant-se als carrers", en paraules de Hasél. El lleidatà està condemnat per l'Audiència Nacional a dos anys i un dia per enalti-

Valtoryc, Hasél i Elgio, durant els parlaments a Can Capablanca ■ J.A.

ment del terrorisme i injúries a la Corona, però per reincidència i sumant les multes impagades pot arribar als cinc anys. Hasél va assegurar que la repressió judicial anirà augmentant si a l'Es-

tat espanyol "els surt barat empresonar", com assegura que està passant, perquè la resposta, fins i tot per l'engarjolament dels Jordis, ha estat "suau".

Per aquest motiu van insistir

que davant d'un govern "feixista", que actua contra la llibertat d'expressió i empresonant artistes com "només ho fa Turquia" i amb un objectiu repressor que només vol "sembrar la por", en paraules d'Elgio, cal "organitzar-se i donar una resposta a l'altura". Valtoryc, condemnat pel Suprem a tres anys i sis mesos de presó per un "jutge fanàtic del PP i borratxo de merda", va alertar els assistents que si no es mobilitzen per les llibertats el pas següent pot ser "aplicar el toc de queda". Pel mallorquí, els han empresonat perquè són "pobres" i així serveixen d'exemple perquè els artistes s'apliquin l'autocensura. Des del públic se'ls va demanar si havien rebut suport, també monetari, de l'ANC i Òmnium, que van negar, i es van repartir guardioles per recaptar diners per a una caixa de resistència.

L'Organització Mundial contra la Tortura critica l'Estat

Redacció
BARCELONA

L'Organització Mundial contra la Tortura (OMCT) ha criticat l'Estat per "l'ús excessiu de la força per dispersar protestes pacífiques" en una declaració oficial dirigida al Consell dels Drets Humans de les Nacions Unides. En aquest sentit, l'organisme recorda que "els individus no poden perdre la protecció contra la tortura i els maltractaments en un context de protestes", i insta l'Estat espanyol a "defensar la prohibició de la tortura i realitzar investigacions ràpides i eficients" en aquesta matèria. L'OMCT ha llançat aquests mateixos advertiments a altres països, com ara la República Democràtica del Congo, Togo, el Sudan i Hondures. ■

Congrés de Recerca
d'Alumnes de Centres
de Secundària

Universitat
de Girona

Ets un crac de la recerca?

Envia'ns un vídeo de dos minuts explicant-nos el teu treball de recerca de batxillerat i podràs optar a presentar-lo en el Congrés CRACS!

Presentació de sol·licituds: fins al 12 de març

Més informació: www.udg.edu/cracs